

Seară rurală

Ion Minulescu

Se uită soarele-napoi...
O fi pierdut ceva,
Sau, poate,
Așteaptă-n deal vreun car cu boi,
Să-l plimbe și prin alte sate
Cu gospodari și holde mai bogate?...

În sat la noi,
Biserica, de veche ce era,
În anul când a fost cutremur de pământ
S-a prăbușit cu turlile-n șosea,
Și-azi casele - atâta cât mai sunt -
Par jucării
Pentru copii,
Iar plopilor - coșuri negre de mașini
Ce-au treierat
Bucatele din sate
Pentru străini...

Prin curți,
Găinile și porcii s-au culcat,
Femeile au pus de mămăligă,
Iar oamenii s-au pus la sfat
Cu popa ce-a sosit într-o cotigă
De la oraș,
Unde-a schimbat sedilele de caș
Cu trei duzini de lumânări de ceară,
Că-n cimitir la noi ca-n orice sat,
Sunt îngropați și trei flăcăi, morți pentru
Țară.

Dar unde-i soarele din deal?...
Parcă-așteapta
Pe cineva...
Pesemne, că, gonit de lună,
Și-a dat cu popa "noapte bună"
Și-a scăpătat...